

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 9. januara 2018. godine
Br. ref.: RK 1181/18

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI117/17

Podnositelj

Avdullah Osmani

**Ocena ustavnosti presude ARJ – UZVP br. 46/ 2017 Vrhovnog suda
Kosova od 3. avgusta. 2017 godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamjenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnositac zahteva

- Zahtev je podneo Avdullah Osmani iz Mitrovice (u daljem tekstu: podnositac).

Osporena odluka

2. Podnositac osporava presudu ARJ – UZVP br. 46/ 2017 Vrhovnog suda Kosova od 3. avgusta 2017. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene presude Vrhovnog suda kojom su, navodno, podnosiocu povređena prava i slobode garantovane članom 21. [Opšta načela], članom 23. [Ljudsko dostojanstvo], članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 2. oktobra. 2017. godine, podnositac je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 3. oktobra 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bekima Sejdija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snežana Botusharova i Ivan Čukalović.
7. Dana 10. oktobra. 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i kopiju zahteva poslao Vrhovnom суду.
8. Dana 7. decembra 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo Sudu preporuku o neprihvatljivosti.

Pregled činjenica

9. Podnositac je imao zasnovan radni odnos u Osnovnoj skoli u Mitrovici na poziciji tehničara.
10. Dana 12. maja 2009. godine, direktor škole je doneo odluku 226-2/09, kojom je podnosioca suspendovao sa radnog mesta zbog ne obavljanja radnih zadataka.
11. Dana 28. maja 2009. godine, podnositac je podneo žalbu na odluku 226-2/09 Direkciji za obrazovanje i komisiji za žalbe u Opštini Mitrovica.
12. Dana 31. avgusta 2009. godine, radni odnos podnosioca zahteva je prekinut nakon isteka ugovora o radu.

13. Podnositac je zbog administrativne čutnje Direkcije za obrazovanje i komisije za žalbe u Opštini Mitrovica, podneo žalbu Opštinskem sudu u Mitrovici.
14. Dana 5. aprila 2013. godine, Opštinski sud u Mitrovici je doneo odluku C.nr.126/2012, kojom je sebe proglašio nenađežnim za predmetnu stvar. Istom odlukom, Sud je podnosioca uputio na Nezavisni nadzorni odbor (u daljem tekstu: NNO) kao nadležnog organa u predmetnoj stvari.
15. Dana 12. aprila 2013. godine, podnositac je podneo žalbu NNO, povodom administrativne čutnje Direkcije za obrazovanje i komisije za žalbe u Opštini Mitrovica povodom žalbe koju je podneo 28. maja 2009. godine.
16. Dana 13. maja 2013. godine, NNO je doneo odluku 02/166/2013, kojom je naložio Direkciji za obrazovanje i komisiji za žalbe da odgovore podnosiocu u roku od 15 (petnaest) dana.
17. Direktor opštinske administracije u opštini Mitrovica je poslao odgovor NNO povodom odluke 02/166/2013, u kojoj je *inter alia* naveo: "...organ zaposlenja obaveštava NNO, da je odbio žalbu podnosioca iz činjenice da nema zakonsku obavezu prema žaliocu, zato što je njegov ugovor o radu ispunjen u svim tačkama."
18. Dana 7. juna 2013. godine, podnositac je podneo novu žalbu NNO, sa istim žalbenim navodima, uz zahtev za povratak na radno mesto.
19. Dana 19. juna 2013. godine, NNO je doneo odluku 02/238/2013, kojom je žalbu podnosioca odbio kao neosnovanu.
20. Dana 12. jula 2013. godine, podnositac je podneo Opštinskem sudu u Prištini tužbu protiv odluke 02/238/2013 NNO. Podnositac je u tužbi tražio da mu se nadoknade neisplaćeni lični dohoci i povratak na radno mesto.
21. Dana 06. oktobra 2016. godine, Opštinski sud u Prištini doneo je presudu A br. 421/14, kojom je tužbeni zahtev podnosioca odbio kao neosnovan. U obrazloženju presude, između ostalog, je navedeno:

„Sud, da bi ocenio zakonitost odluke pobijene tužbom, obratio se Administrativnom uputstvu UNMIK-a br. 2003/ 2, za primenu Uredbe UNMIK-a o Civilnoj službi Kosova br. 2001/ 36, gde se predviđa da: „radni odnos pri javnoj službi prestaje automatski“, na osnovu člana 35 (b), po isteku ugovora o zaposlenju javnog službenika.“
[...]

„...sud takođe, primećuje da se iz spisa predmeta vidi da su tužiocu izrečene disciplinske mere gde je ustanovljena zadnja opomena sa upozorenjem o raskidu radnog ugovora, dok mu se dana 12.05.2009. god., izriče disciplinska mera zbog teške povrede radnih zadataka – službena pretnja i zloupotreba radnih zadataka, kada se i izriče disciplinska mera suspenzije sa radnog mesta sa plaćenim ličnim dohodakom...“
22. Podnositac je podneo žalbu Apelacionom sudu na presudu A br. 421/14, Osnovnog suda.

23. Dana 6. aprila 2017. godine, Apelacioni sud je doneo presudu A. A. br. 13/2017, kojom je žalbu podnosioca odbio kao neosnovanu. U obrazloženju presude, između ostalog, je navedeno:

„Shodno važećoj zakonskoj regulativi podnositac je imao status civilnog službenika, te shodno tome njegov ugovor o radu je bio na određeno vreme. Dana 12.05.2009. god. izrečena mu je disciplinska mera suspenzija sa radnog mesta. U međuvremenu njemu je istekao ugovor o radu.“

24. Podnositac je podneo žalbu Vrhovnom sudu na presudu Apelacionog suda A. A. br. 13/ 2017.
25. Dana 3. avgusta 2017. godine, Vrhovni sud je doneo presudu ARJ – UZVP br. 46/ 2017, kojim je žalbu podnosioca odbio kao neosnovanu. U obrazloženju presude, između ostalog, je navedeno:

„Pošto je tužilac imao status javnog službenika, i imao je ugovor o radu na određeno vreme, od dana 01.09.2008. god. do 31.08.2009. god., to znači da je tužiocu okončan radni odnos sa istekom ugovora o radu, onako kako predviđa član 35. 1 (b) AU br. 2003/ 2, za primenu Uredbe UNMIK-a br. 2001/ 36.“

Navodi podnosioca

26. Podnositac zahteva navodi da je u školi radio 25 godina, da je redovno obavljao svoje radne obaveze, a da su direktor škole i ostali iz opštinske administracije pisali neistine o njemu. Zbog tih neistina nadležni organi su doneli odluke koje nisu u njegovu korist.
27. Tim odlukama se, shodno navodima podnosioca, povređuju njegova prava i slobode garantovane članom 21. [Opšta načela], članom 23. [Ljudsko dostojanstvo], članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava.
28. Podnositac traži od Suda da „*proglasi nevažeće sve odluke sudova, odluke NNO, kao i sve druge odluke koje su donete na njegovu štetu.*“

Prihvatljivost zahteva

29. Sud će prvo ispitati da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovnikom o radu.
30. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji propisuju:

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

(...)

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

31. Sud u konkretnom slučaju primećuje da je podnositelj u svom zahtevu naveo koja su mu ustavom zagarantovana prava i slobode povređene odlukama redovnih sudova, kao što je propisano članom 48. Zakona [Tačnost podneska], u kome stoji:

„Podnositelj podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositelj želi da ospori.“

32. Sud se poziva i na član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje:

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnositelj primio sudsку odluku.”

33. Sud primećuje da je podnositelj zahteva ovlašćena strana; zahtev je podnet u skladu sa rokovima propisanim u članu 49. Zakona i podnositelj zahteva je iscrpeo sva pravna sredstva.

34. Sud se, dalje, poziva na pravilo 36 (1) (d) i (2) (b) Poslovnika o radu, koje predviđa:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravдан ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sudu proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravдавaju tvrdnju o kršenju osnovnih prava.“

35. Sud primećuje da se u suštini podnositelj žali na povredu ustavnih prava i sloboda zato što su svi organi i institucije doneli odluke koje nisu u njegovu korist.

36. U tom smislu, Sud primećuje da, pre svega, podnositelj zahteva tvrdi povredu prava na pravično suđenje garantovano članom 31. Ustava. S tim u vezi, Sud pre svega ponavlja da je Evropski sud za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLjP) utvrdio „da je uloga redovnih sudova da tumače i premenjuju pravila procesno- materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*, *García Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, paragraf 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLjP] 1999-I).“

37. Sud, takođe, ponavlja da je potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja u punoj nadležnosti redovnih sudova i da je uloga Ustavnog suda samo da obezbedi poštovanje prava garantovanih Ustavom i drugim pravnim instrumentima i stoga, ne može da deluje kao sud “četvrte instance” (vidi: ESLjP, slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, od 16. septembra 1996. godine, paragraf 65; vidi

takođe: *mutatis mutandis* Ustavni sud: slučaj KI86/11, podnositac zahteva: *Milaim Berisha*, od 5. aprila 2012. godine).

38. Tim povodom, Sud primećuje da je Osnovni sud u presudi A br. 421/ 14, našao da je shodno važećoj zakonskoj regulativi podnositac imao zaključen jednogodišnji radni ugovor za period od 01. septembra 2008. godine do 31. avgusta. 2009. godine. Sud takođe primećuje da i pored same činjenice da je njemu izrečena disciplinska mera suspenzije sa radnog mesta, on je od poslodavca redovno primao lični dohodak do isteka radnog ugovora.
39. Dalje, Sud primećuje da se istim žalbenim navodima bavio i Apelacioni sud, koji se pored preispitivanja osnovanosti presude Osnovnog suda, takođe bavio i preispitivanjem zakonitosti i odluka NNO. S tim u vezi, Apelacioni sud je zaključio "da su presuda prвostepenog suda kao i konačna odluka NNO, jasne, zakonite i sadrže dovoljne razloge za odlučujuće činjenice."
40. Štaviše, Sud ni presudu ARJ – UZVP br. 46/ 2017 Vrhovnog suda ne nalazi kao proizvoljnu, neutemeljenu ili diskriminatornu, jer je ona jasna, detaljno obrazložena, pravno utemeljena na važećim zakonskim propisima, odnosno na članu 35. 1 (b) UNMIK Administrativnog uputstva br. 2003/ 2, kojim se reguliše radni odnos i status zaposlenog pri javnoj službi, koje je u tom vremenskom periodu i bilo u primeni.
41. Na taj način, Sud utvrđuje da su se redovni sudovi detaljno bavili ispitivanjem merituma oba navoda, navoda iz tužbe i žalbenih navoda podnosioca zahteva, u vezi sa prekidom njegovog radnog odnosa, kao i isplatom neisplaćenih ličnih dohotka.
42. U svetlu gore navedenog, Sud u obrazloženju osporenih odluka ne vidi bilo kakvu proizvoljnost u primeni materijalnog prava. Takođe, ne može naći elemente koji bi ukazivali na nepravilnost, arbitarnost ili diskriminatornost u donošenju osporenih odluka na štetu podnosioca.
43. U ovim okolnostima, Sud smatra da ništa u slučaju predstavljenom od strane podnosioca ne ukazuje da su postupci pred redovnim sudovima bili nepravični ili proizvoljni da bi Ustavni sud bio uveren da je srž prava na pravično i nepristrasno suđenje bila povređena ili da su podnosiocu zahteva uskraćene bilo kakve procesne garancije, što bi dovelo do povrede tog prava prema članu 31. Ustava ili stavu 1 člana 6 EKLjP.
44. Što se tiče drugih tvrdnji podnosioca u vezi sa povredom prava i sloboda garantovana Ustavom (odnosno članova 21, 23, 24 i 49), Sud i njih nalazi kao neutemeljene, jer podnositac nije pružio nijedan valjan argumenat ili dokaz kojima bi potkrepio i opravdao te navodne povrede.
45. U stvari, Sud primećuje da se podnositac zahteva poziva na član 49. [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava. Međutim, Sud smatra da osporena presuda Vrhovnog suda ni na jedan način ne sprečava podnosioca zahteva da radi ili obavlja profesiju. Na taj način, nema ništa u tvrdnji podnosioca zahteva što opravdava zaključak da mu je povređeno ustavno pravo na rad.

46. Sud naglašava da je obaveza podnosioca zahteva da potkrepi svoje ustavne tvrdnje i podnese *prima facie* dokaz koji ukazuje na povredu prava garantovanih Ustavom i EKLjP. Ta ocena je u skladu sa nadležnošću Suda (vidi: slučaj Ustavnog suda br. KI19/14 i KI21/14, podnosioci zahteva: *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, od 5. decembra 2013. godine).
47. Dakle, zahtev podnosioca je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba da se proglaši neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika o radu.

IZ OVIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova u skladu sa članom 113, stav 7 Ustava, članom 47. Zakona i 36 (1) d) i (2) b) Poslovnika, na sednici održanoj 7. decembra 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Bekim Sejdiu

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi